

и слава, и честь и сила (приличаетъ) на Гдѣа нашего:

2 Защото са истинни и прави (с)дѣлѣте мѣ: понеже ѡсѣди голѣма та ѡна блѣдница, която разврати землѣта со свое то владѣнїе, и ѡмести кръвь та на свой те раби, която ѣ она пролила съ рѣка та си.

3 И втори пѣть рѣкоха: аллилуїа: (защото) дѣймо неинѣ се вдигна на горѣ во вѣки вѣки вѣ.

4 И паднаха двѣдесѣтъ и чѣтъри те старци и чѣтъри те животни и поклонихася Бгѣ който седѣше на престѣлатѣ, и говорѣха: Амїны: аллилуїа.

5 И изѣде гласъ ѡ престѣлатѣ, и говорѣше: прославляйте съ пѣсни Бгѣа нашего сички те раки негови, и сички те, който мѣ се воите, и мали те и голѣми те.

6 И чѣхъ като гласъ ѡ много народѣ, и като гласъ ѡ много воды, и като гласъ ѡ силни громове, който говорѣха: аллилуїа: защото се воцари Гдѣ Бгѣа Вседержитель.

7 Да се радваме и да се весѣлиме, и да мѣ воздадеме слава: защото дойде слава та ягнева, и жена та негова ѣ пристѣила секе.

8 И дадено и вѣде да се

ѡкленѣ въ вѣсонѣ чїстѣ и свѣтелѣ: защото вѣсонѣ ѣ праведность та на свѣтїи те.

9 И рече ми (Ангѣло): напиши: блажени, който са повѣкани на вечерѣ та на слава та ягнева и рече ми: тѣ са истинни словеса бжїи.

10 И паднахъ предъ нозѣте мѣ и поклонихмѣсе: и рече ми: стѡй, не дѣй правїтова: азъ самъ сослужитель твоѣ, и на твои те братїа, който имѣтъ свидѣтелство то Исѣсово. Поклонїсе на Бгѣа: защото радмо на това прорѣчество ѣ оученїе то Исѣсово.

11 И видѣхъ некто то ѡворѣно, и ѣто (ѣдинѣ) конь вѣлѣзъ, и ѡншї, който седѣше на него, наричѣшесе вѣренѣ и истиненѣ, и праведно ѣди и во истѣва.

12 И ѡчи те мѣ вѣха като пламень ѡгнѣнѣ, и на глава та мѣ вѣнцѣ много: и имѣше (ѣдно) имѣ написано (на него), което никой (дрѣгѣ) не знаѣше, само той самъ:

13 И ѡблѣченѣ вѣше въ дрѣха вапсана съ кръвь: и имѣ то мѣ се наричѣше: слово бжїе.

14 И воинства та небесни и дѣха слѣдѣ негѡ на вѣлѣш конѣ, ѡблѣчени въ вѣсонѣ вѣлѣзъ и чїстѣ.